

అందని ఆకాశం

ఆది అర్ధరాత్రి సమయం. ప్రకృతి చల్లగా ఉంది. కాని వీరిగాడి శరీరం నూటరెండు డిగ్రీల జ్వరంతో పేలిపోతోంది. వాడికి నిద్ర పట్టడములేదు. చాపమీద అటూ ఇటూ వొర్లుతున్నాడు. రాత్రి వేజ్నిళ్ళతో మింగిన మాత్ర జ్వరాన్ని ఇసుమంత కూడా తగ్గించలేదు. దానికితోడు సాయంత్రం అప్పలకొండ చెప్పిన విషయాలు ఆలోచించే కొద్దీ వాడి శరీరము కొలిమిలో కాగే ఇనుపముక్కలా మండుతూ వుంది. వీరిగాడికి పంతొమ్మిదేళ్ళు నిండాయి. వాడి స్నేహితుడు అప్పలకొండ వయసూ అంటే ఇద్దరూ రెండేళ్ళ నుంచీ రిజాలు లాగుతున్నారు.

అయితే ఇద్దరిలోనూ చిన్న తేడా వుంది వీరిగాడికి తండ్రితేడు. చిన్నతనంలోనే పోయాడు. వాడితల్లి ఆ ఇంట్లో, ఈ ఇంట్లో పాచిపని చేసి వాడ్ని పెంచి పెద్ద చేసింది. వాడుకూడా ఐదేళ్ళ వయసునుంచే తట్టలో వేరుశనక్కాయలు పెట్టుకొని పార్కుల్లో అమ్మి అంతో ఇంతో చిల్లర తెచ్చేవాడు. పదిహేనేళ్ళు వచ్చేసరికి రిజావేత బట్టాడు.

అప్పలకొండ జీవితం కూడా ఇంచుమించు ఇలాంటిదే. అయితే వాడికి తల్లిదండ్రీ ఉన్నారు. తల్లి పాచిపనిచేస్తే, తండ్రి రిజాలాగుతాడు. అప్పలకొండ తండ్రి ఎవరికాళ్ళో పట్టుకొని చిన్నతనంలోనే వీణ్ని సినిమా హాలు కాంటీన్లో పనికిపెట్టాడు. వాడు కొంత కాలానికి కప్పులు కడిగే దగ్గర్నుంచి టీ వేసే స్థాయికి చేరాడు. హాలు యజమాని వీడి హుషారుకు మెచ్చి సినిమా హాలు బండిలాగే పనికి నియమించాడు. ఆ జై పూ, ఈ వై పూ పోస్టర్లు అంటించిన సినిమా బండిలో మైకు పెట్టుకొని ఒక వ్యక్తి కూర్చుంటే, ఆ రిజాబండిని తొక్కుతూ వీధులు తిరగడం వీడి పని.

పట్టణంలో ఓ మూలగా వున్న మురికివాడలో చెరోమూల ఉంటాయి వీడిగాడి గుడిసె, అప్పలకొండ గుడిసె.

ఆ సాయంత్రం అప్పలకొండ గుడిసెలో దూరాడు.

మాగన్నుగా పడుకొని ఉన్న స్నేహితుణ్ణి చూసి, "ఏరా ఈరిగా ఇయ్యాల రిషా ఎయ్యలా" అనడిగి, పక్కనే చాపమీద కూర్చున్నాడు.

"జెరంగా ఉందిరా" అన్నాడు వీరిగాడు నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరచి.

"ఎప్పట్నుంచి"

"నిన్నట్నుంచిరా"

"నేనప్పడే అనుకొన్నా. ఈడు ఇసయం తెలిస్తే నా దగ్గరికి రాకుండా ఎట్టుంటడాని"

"వంటిరా ఇసయం" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వీరిగాడు.

"అదేరా, మనూళ్ళో మాంచి ఇంగ్లీసు బొమ్మ వచ్చుండాది" అంటూ అటూ ఇటూ చూసి, "సెక్కు పిలుము" అన్నాడు అప్పలకొండ రహస్యంగా.

"నాయాల్లి ఇంకో నాలుగు రోజులు ఆడద్ది కదరా. ఈ లోపల నా జెరం తగ్గిపోద్దిలే" అన్నాడు వీరిగాడు ఆశగా నాలుక చప్పరిస్తూ.

"ఆడద్దనుకోరా, ఇంగ్లీసు బొమ్మలతో ఒకటే పేసీరా. బొమ్మ సెక్కు గుండిందంటే ఇతం ఇపరీతంగా సూత్రాను. వాళ్ళు సూసిన వరకు సూసి, ఇంకోళ్ళు సూస్తారనే బాద్తో ఆ సీనులు అసయంగా ఉండా యని, ఆడిని కట్ సేయాలని ఈదుల్లో వూరేగింపులు జేస్తరు దాంతో మాంచి ససందైన సీన్లు గవర్నమెంట్లోళ్ళు కత్తిరించి పడే త్తరు. ఇక

మన కంటికి దక్కేది ఒంటినిండా గౌన్లు ఏసుకున్న దొరసాన్నే” అన్నాడు విచారంగా.

“ఈ బొమ్మకింకా అట్టాంటియేం జరగలేదు కండా” అన్నాడు వీరిగాడు భయం భయంగా.

“ఎట్టా చెప్పేది. బొమ్మా అదుబుతంగా ఉండాది. ముగ్గురు హీరో యిన్లుండారు. ముగ్గురూ మూడు లోకాలకు అందగ తైలనుకో. ఆళ్ళ ఒంటిమీద ఒక సోట బెత్తెమ గుడ్డ, ఇంకోసోట ఏలెడు గుడ్డ తప్ప ఇంకేం లేవు. అట్టాటి బొమ్మని నేనిప్పటి వరకు సూళ్ళేదనుకో.”

వీరిగాడికి నోట్లో నీళ్ళూరి చొంగకారుతోంది.

“ఇయ్యాల ఉదయం ఏటయిందనుకొన్నావు ఆడా మగా గుంపుగా చేరి ఏదో రాసిన అట్టలు పట్టుకొని ఈదుల్లో తిరిగి బొమ్మను బాన్ చేయాలని అర్పిండు”

“అయితే ఆట మార్చేస్తరా...నిరాశగా అడిగాడు వీరిగాడు. నోటిదగ్గర కొచ్చిన ముద్ద కడుపులోకి బోలేదన్నంత బాధగా.

“అట్టాంటిదేం జరగదుకానీ, ఖంగారం లాంటి సీన్లు పోతాయనిరానా బాధ...”

“నాకు అయితే చూసే అదృష్టం లేకపోయినే—వీడ్చినంత పని చేసాడు వీరిగాడు.

“ఒరే ఆ సీన్లు కట్ చేసే సరికి రెండు రోజులు పట్టి రేపు జెరం తగ్గితే ఎళ్ళు ఏం? ఇడిసి పెట్టకు” అంటూ వాడు నిక్కరు జేబు లోంచి మడతలమీద మడతలు పెట్టిన కాగితం తీసి విశాలంగా పరిచాడు.

అది వాడు చెప్పిన సినిమాకు సంబంధించిన ఛాల్ పోస్టరు.

అందులో అందంగా ఉన్న ఒక స్త్రీ తొంభయ్యేపాళ్ళు నగ్నంగా నిలబడివుంది. ఆమె వక్షస్థలం మీద మొనల్ని మాత్రమే కప్పతూ రెండంగుళాల వెడల్పున్న పట్టీలాంటి బ్రా వుంది. అదే విధంగా ముందు భాగంలో బొడ్డు క్రింద బెత్తెను వెడల్పున్న కట్ డ్రాయరుంది. ఆమె నడుంచుట్టూ ఆ కట్ డ్రాయరును కలిపే బొందు పళ్ళని దారంలా ఉంది. అదీ ఆమె డ్రస్సు. ఆమెకు ఒక ప్రక్కగా మోకాళ్ళమీద కూర్చొని వున్న ఒక వ్యక్తి ఆమె నడుము మీద ముద్దు పెట్టు కొంటున్నాడు.

“ఇది నువ్వంచుకోలే. నానిక ఎత్తొస్తానా” అంటూ అప్పల కొండ వెళ్ళిపోయాడు.

అప్పట్నుంచీ వీరిగాడు మనసు మనసులో లేకుండా పోయింది. ఆ రాత్రి బుడ్డి దీపం క్రింద ఆ బొమ్మని ఎంతోసేపు చూశాడు. ఆలోచనలతో వాడు నిద్రపట్టక రాత్రంతా చాపమీద దొర్లుతూనే వున్నాడు. వాడికి కొద్ది దూరంలో పాత చీర పరచుకొని రొయ్యిలా ముడుచుకొని నిద్రపోతోంది వాడి ముసలి తల్లి.

ఆ రాత్రి నిద్రపట్టని వీరిగాడు మనక చీకటిలోనే లేచి కాళ్ళిచ్చు కొంటూ నాయరు టీ కొట్టు దగ్గరకు వచ్చాడు. అంతకు అరగంట ముందే లేచిన నాయరు స్టవ్ మీద పాలు మరగపెడుతున్నాడు. కొద్ది దూరంలో వున్న వీధి కొళాయి దగ్గర పని కుర్రాడు పాతలు, గ్లాసులు కడుగు తున్నాడు.

టీ కొట్టు ముందున్న బెంచీమీద కూర్చొన్నాడు వీరిగాడు.

“షయ్యాల నువ్వేగా టీకి బోజీ” అన్నాడు నాయరు లోపల్నుంచి సినిమా పోస్టరున్న తడికబోర్డు కొట్టుముందు వెడతూ.

ఆ బోర్డు చూసిన వీరిగాడికి గుండె గొంతులో కొట్టుకోసాగింది.

అందులో ముగ్గురు స్త్రీలు నిలబడి వున్నారు. ఒకామె ఎర్రగా వుంది. ఇంకొకామె తెల్లగా వుంది. మధ్యలో ఉన్నామె నల్లగా వుంది. ఎర్రగా వున్నామె పసుపు రంగు కట్ డ్రాయరుతో వుంది. నల్లగా వున్నామె తెల్ల కట్ డ్రాయరుతో, తెల్లగా వున్నామె నల్ల కట్ డ్రాయరుతో వుంది. ఎర్రగా వున్నామె జుట్టు నల్లగా వుంటే, నల్లగా ఉన్నామె జుట్టు తెల్లగా వుంది. తెల్లగా వున్నామె జుట్టు ఎర్రగా వుంది. అందరూ యవ్వనంలో వున్న స్త్రీలే. చిలిపిగా నవ్వుతూ ఆహ్వానిస్తున్నట్లు ఉన్నారు.

“ముగ్గురూ మూడు రకాలయిన బంగారాలు. ఇదేటి సినిమానో అప్పలకొండ సెప్పిన దానికంటే ఈ బొమ్మ బాగున్నట్టుండాది. ఏడాడు తన్నదో” మనసులోనే అనుకున్నాడు వీరిగాడు.

వాడి వాలకం గమనిస్తున్న నాయరు “అది మీ అప్పలకొండ హాల్లో ఆడే ఆటే. మా బాగుంటదిలే” అన్నాడు కళ్ళెగరేస్తూ, అప్పటికి అప్పలకొండకేదో సొంత ధియేటరున్నట్లు

నాయరు మాటలకు ఏం సమాధానం చెప్పలేదు వీరిగాడు

కాని దృష్టిని బొమ్మమీద నుంచి మాత్రం తిప్పలేదు. ‘అయితే ఈ సినిమాకూ అప్పలకొండ చెప్పిన సినిమాలోదే అన్నమాది’ అనుకొన్నాడు.

“ఒరే చూడూ ఆళ్ళెక్కడ? మనమెక్కడ! ఆళ్ళు మనకి ఎన్నో వేల మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నారు రానూ పోనూ చార్జీలే ఇక్కడనుంచి ఇరవైవేల రూపాయలవుతాయి. ఇంత కష్టపడి అక్కడ కెళ్ళినా ఆళ్ళు ఎక్కడ ఎ.సి కార్లలో తిరుగుతుంటారో, ఎక్కడ పాలికాస్టర్లలో ఎగురుతుంటారో, ఎళ్ళినా నీకు ఇలా గుడ్డలిప్పి చూపిస్తారంటూ ఎన్ని లక్ష లిచ్చినా” అన్నాడు నాయరు గరిటతో పాలు కలియబెడుతూ.

నాయరు మాటల్లో అబద్ధం ఏ మాత్రం లేదనుకొన్నాడు వీరిగాడు.

“అందుకే ఎల్లిసూడా. రూపాయి పావలాతో రవ్వల బొమ్మల్ని” అన్నాడు నాయరు ప్రోత్సహిస్తూ.

“మసక చీకట్లు పూర్తిగా విడిపోయాయి. ఎవరో ఇద్దరు వచ్చి టీ త్రాగి వెళ్ళిపోయారు.

“నాకో టీ ఇయి నాయరో” అన్నాడు వీరిగాడు.

నాయరు టీ వేసి ఇచ్చాడు. వీరిగాడు టీ త్రాగి నాయరు చేతిలో అర్ధరూపాయి పెట్టి ఇంటివైపు కదిలాడు.

గుడిసె దగ్గరకు వెళ్ళే సరికి వాడి ముసలి తల్లి పాచిపనికి వెళ్ళడానికి సిద్దమై కొడుకు కోసం ఎదురు చూస్తూ వుంది.

“ఏడికి పోయినావూ బాగాలేని మడిసివి” అంది ఆదుర్దాగా.

“ఇప్పుడు జెరం తగ్గిపోయిందిలే. అలా నాయరు కొట్టుకెళ్ళి టీ త్రాగి వత్తున్నా” అన్నాడు.

వీరిగాడి తల్లి వాడి మెడ క్రింద, గుండెల మీద చేయిపెట్టి చూసి, ఇంకా జెరం తగ్గలేదురా నాయనా. ఏడిగానే వుండాది. ఈ రోజు కూడా గుడిసెలోనే పడుకో. సాపకింద మాత్రం ఎట్టివా, ఆనక ఏసుకో” అంది.

“తగ్గిపోయింది లేయే ఇయ్యాల పనికెల్తా” అన్నాడు వీరిగాడు.

“ఒరే నామాట ఇనా, రేపట్నుంచి ఎల్లువుగాని ఇయ్యాల గుడిసెలో గమ్మున పడుకో” అని వాణ్ని ఒప్పించి వెళ్ళిపోయింది తల్లి.

ఎలాగో ఓ గంటసేపు కూర్చొన్న వీరిగాడు ఇక ఉండలేక

పోయాడు. చాపక్రింద మాత్ర తీసి జేబులో వేసుకొని, గుడిసెకు తడిక పెట్టి బయలుదేరాడు.

ముఠికివాడ చివరకు వెళ్ళి అప్పలమ్మ కొట్లో నాలుగు ఇడ్డీలు పెట్టింతుకొన్నాడు. నోరంతా చేదుగావుంది. రెండు ఇడ్డీలకంటే ఎక్కువ తినలేకపోయాడు. తరువాత మాత్రవేసుకొని కాఫీ త్రాగి చిన్నగా నడుచు కొంటూ బజారుకు వచ్చాడు. అక్కడ వీరిగాడి రిజా ఓనరు వున్నాడు. ఆయన్నడిగి మధ్యాహ్నం వరకు రిజా తీసుకొన్నాడు.

తరువాత రిజా బెల్ గణగణమని మ్రోగించుకుంటూ వీధుల్లో తిరగడం మొదలుపెట్టాడు. ఎక్కడా బాడుగ తగల్గేదు రిజా తొక్కు తుంటే కాళ్ళు పీక్కుతున్నాయి. ఒళ్ళంతా నొప్పులు. కాని వాడి ఆలోచనంతా ఒకే విషయం మీద కేంద్రీకృతమై వుంది. ఎట్టాగయినా ఇయ్యాల మధ్యాహ్నం ఆ ఆట సూడాల. దానిగ్గాను నాలూపాయలు సంపాదించాల. రెండు రూపాయలు రిజా బాడుగ, రూపాయపావలా నేలడికెట్టుక, మిగతా ముప్పావలా చిల్లర కర్చుక. అంటే టీ, బీడి, బన్ అనుకొంటున్నాడు.

ఇంతలో "ఏయ్ రిజా" అంటూ ఎవరో పిలిచారు.

అటు చూసిన వీరిగాడికి పొట్టిగా లావుగా వున్న వ్యక్తులు ఇద్దరు కన్పించారు.

రిజా తీసుకెళ్ళి వారి ప్రక్కగా ఆపాడు.

"ఆర్. టి. సి. బస్టాండుకు ఎంత తీసుకొంటావోయ్" అడిగాడు మొదట పిలిచి నాయన.

"మూడూపాయలండీ" అన్నాడు వీరిగాడు.

"ఏంది మూడు రూపాయలా" కీచుగా అరిచాడు రెండో వ్యక్తి.

“అవును సారూ ఈడికి మైలు దూరముంది ఆర్. టి. సి. బస్టాండు.”

“వద్దులే పోవయ్యా. మేం ఆటోలో వెళ్తాం. రెండు రూపాయలతో పోతుంది” అన్నాడు మొదటి వ్యక్తి తిరిగి.

వాళ్ళిద్దరూ రోడ్డుమీద ఏదయినా బస్సు వస్తుందేమోనని చూడ సాగారు.

వీరిగాడిలో నిరాశ మొదలయింది. వచ్చిన బేరం పోగొట్టుకోవడం వాడికి ఇష్టం లేదు.

“అట్లాగే రెండు రూపాయలే యియ్యండి” అన్నాడు.

ఇద్దరూ విజయగర్వంతో వచ్చి రిజాలో ఎక్కారు.

ఒక్కొక్కరు వంద కేజీల బరువున్నారు. రిజా తొక్కుతున్న వీరిగాడి ఒళ్ళు గాలిలో తేలిపోసాగింది. అయినా పళ్ళ బిగువున మొండిగా తొక్కుతున్నాడు.

వీరిగాడు వాళ్ళని ఆర్. టి. సి. బస్టాండు దగ్గరకు చేర్చేసరికి ఉన్న శక్తి ఊడుపుకు పోయినట్లనిపించింది. ముందే రెండు రోజుల్నుంచి జ్వరం. దానికి తగ్గట్టు ఆహారం లేదు. ఉదయం తిన్న రెండు యిడ్లీలు ఎటుపోయాయో అంతులేదు. ఇప్పుడు ఏం తినాలన్నా నోరు చేదుగానే వుంది. జ్వరం ఎక్కువయింది. వాళ్ళిచ్చిన రెండు రూపాయలు మాసి పోయిన పాంటు జేబులో వేసుకొని ఆర్. టి. సి. బస్టాండు కెదురుగా వున్న వేపచెట్టు క్రింద కూర్చుని కొద్దిసేపు ఆయాసం తీర్చుకొన్నాడు.

తరువాత చాలా సేపటికి మార్కెట్ కి ఒక గిరాకి తగిలింది. అక్కడికి వెళ్తే మూడు రూపాయలు వచ్చింది. మళ్ళీ బాడుగ దొరక

లేదు. వాడి దృష్టంతా సినిమామీదనే వుంది. అందమైన ఆకవాళ్ళ శృంగార దృశ్యాలను ఎప్పుడెప్పుడు చూస్తానా అని వాడి మనసు ద్రూత లూగుతోంది. వాడి కళ్ళముందు ఆ ముగ్గురు సుందరాంగులు బట్టలు విప్పి నాట్యమాడుతున్నట్లున్నారు. గోడలమీదున్న సెక్స్ బొమ్మలు వాణ్ని అలా వూరిస్తున్నాయి.

వీరిగాడు రొప్పుతూ రోస్తూ బెల్ కొట్టుకుంటూ వీధుల్లో తిరుగు తున్నాడు. గంట గంటకూ ఎండ ఎక్కువవుతూ వుంది. జేబులోని చేతి గుడ్డ తీసి తలకు చుట్టుకొన్నాడు. వాడి అదృష్టం బాగున్నట్లు సర్కిగా ఒంటి గంటకు ఒక కాలేజీ స్టూడెంటు రిజా కుదుర్చుకొన్నాడు. అతను వీరిగాడు రిజా ఇవ్వ వలసిన చోటుకే పోవలసి ఉండడంతో ఆనంద పడిపోయాడు వీరిగాడు.

వీరిగాడు ఎర్రటి ఎండలో రిజా తొక్కుతున్నాడు. వాడు వేసు కున్న చేతుల బనీను, గిలకలిపైకి మడచిన పాంటు చెమటతో ముద్దగా తడిసిపోయాయి. ఊగుతూ, ఊగుతూ తొక్కుతున్న వీరిగాడు కాలేజీ స్టూడెంటును పలుకరించాడు.

“సామే! ఆ సినిమా పేరేంది.” కౌద్ది దూరంలో సెక్స్ బొమ్మలతో గోడమీద అంటించబడి వున్న వాల్ పోస్టరును చూపిస్తూ అడి గాడు.

“అది ఇంగ్లీషు పిక్చరు” స్త్రీయిలుగా అన్నాడు కాలేజీ స్టూడెంటు.

“పేరేంది సామే”

“నీకు ఇంగ్లీషులో చెబితే అర్థంకాదుగాని, తెలుగులో చెప్తా విను. తెలుగులో దానర్థం ‘అందని ఆకాశం’ అని.”

“హై... హై... పేరు మా బాగా వుంది సామే. నేలమీద ఇంతెత్తు నుండే మనకు ఆకాశం ఎట్టండదీసామే” అన్నాడు వీరిగాడు హుషారుగా.

ఇంతలో అతను దిగవలసిన చోటు వచ్చేసింది.

“ఇక్కడాపు ఇక్కడాపు” అరిచాడు కాలేజీ స్టూడెంటు.

అతను చెప్పిన యింటి గుమ్మం ముందు రిజా ఆపాడు వీరిగాడు. స్టూడెంటు కూర్రాడు బాడుగ యిచ్చి దిగిపోయాడు.

రిజా ఓనరుకు రిజా యిచ్చి అద్దె చెల్లించాడు. ఇక వాడి దగ్గర నాలుగు రూపాయలే వుంది.

వాడు తేలిపోయే శరీరాన్ని అదుపులో పెట్టుకొని మెల్లిగా అడుగు లేస్తూ థియేటరు దగ్గరకు చేరుకొన్నాడు. థియేటరు గేట్లు యింకా తీయ లేదు. గేట్లముందు తనలాంటి నేలటికెట్ల జనం బోనులోని కోతుల్లా గేటు కమ్ములు పట్టుకొని లోపలకు మాస్తున్నారు. టికెట్లు దొరుకుతాయనే ఆశ పోయింది వీరిగాడికి.

వీరిగాడు ఆ థియేటరుకు ఎదురుగా ఉన్న ఒక అంగట్లో బస్ రొట్టె కొని ప్రక్కనే వున్న టీ కొట్టులో ఒక కప్పు పాలకి ఆర్డరిచ్చాడు. టీ కొట్టు ముందున్న పందిట్లో నిలబడి పాలలో అద్దుకొంటూ బస్ ముక్కలు తిన్నాడు. అవి కడుపులోకి పోవడం లేదు. అయినా బల వంతంగా వాటిని కడుపులోకి ఎక్కించాడు. వెంటనే వాంటి చేసు కున్నాడు. గ్లాసుడు నీళ్ళు పుక్కిలించి, తరువాత థియేటరు వైపు నడి చాడు. వాడికి తెలుసు. ఇంగ్లీషు పిక్చరయినా సెక్సు బొమ్మలుంటే చాలు. తనలాంటి నేల టికెట్ల జనం తన్నుకుంటారని. అందుకే వాడు గుంపులో దూరి క్షణంలో గుంపు మధ్యలో తేలాడు.

కొద్ది సేపటికి గేట్లు తీసారు. జనం ఒక్కసారిగా త్రోసుకుంటూ

లోపలికి వెళ్ళారు. లోపలకు వెళ్ళిన వాళ్ళు క్యూలో జొరబడడం మొదలు పెట్టారు ఆ జొరబడడంలో జ్వరంతో బలహీనంగా వున్న వీరిగాడ్ని అందరూ వెనక్కు నెట్టేశారు. ఐతే వీరిగాడికి కళ్ళముందు సుందరాంగులు నిలబడి ఆహ్వానిస్తుండడంతో వాడికి ఎక్కడలేని ఆవేశం ముంచుకొచ్చింది. తల ముందుకు పెట్టి పొట్టేలులా కుమ్మి క్యూ మధ్యలో చేరిపోయాడు.

ఎలాగో ప్రాణం ఉగ్గ పట్టుకొని డిక్కెట్టు సంపాదించాడు తరువాత క్షణంలో హాల్లో వున్నాడు. అది ఎ. సి థియేటరు ఆ థియేటరు ఎంత చల్లదనాన్ని కలిగిస్తున్నా వాడి శరీరంలో వేడి మాత్రం తగ్గటంలేదు. సినిమా మొదలయింది. వీరిగాడి ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు ఎప్పుడెప్పుడు ఆ సుందరాంగులను నగ్నంగా చూద్దామా అని ఆత్మతగా ఎదురు చూస్తున్నాడు. వాల్ పోస్టరులోని ఆ ముగ్గురు స్త్రీలు కనిపిస్తున్నారగానీ, నగ్నంగా కనిపించడం లేదు.

ఇంతలో ఇంటర్వోల్ అయింది. ఇంటర్వోల్ అయిన తరువాత నయినా ఆ దృశ్యాలు కనిపిస్తాయేమోనని కళ్ళలో వత్తులు వేసుకొని చూస్తున్నాడు వీరిగాడు. సినిమా జరిగిపోతూ వుంది. కొద్ది సేపటికి ప్రసక్తులు ఒక్కసారిగా పెకి లేవారు అంతలో హాల్లో లెట్లు వెలిగాయి. అంటే సినిమా ఐపోయిందన్నమాట.

వీరిగాడి అంచనాలు తారుమారయ్యాయి. వాడి గుండె బిరువైంది. వాడి ఆశ అందని ఆకాశమైంది. 'అంటే సెక్సు సీన్లు కట్ చేసివ్రాస్తామాట' ఓరి దేముడో ఇంత కష్టపడి, ఇంత జెరంలో, ఇన్ని బాధలుపడి సినిమాకొస్తే, బెమ్మాండమైన సీన్లన్నీ కట్ చేసిండు. నా నోట్లో దేముడు మన్నేసిండు' లబ లబా కొట్టుకొంటూ ఏడ్చాడు వీరిగాడు.

అప్పుడు వాడికి నడవడానికి కూడా శక్తి లేదు. తన . దర
దృష్టాన్ని నిందించుకొంటూ కంటికి కడివెడుగా దుఃఖిస్తూ తను నిన్నంతా
జ్వరంలో ఉండినందుకు బాధపడుతూ, శూన్యమైన మనసుతో కడుపు
లోని మంటకల ఒళ్ళు తేలిపోతుంటే రోడ్డుమీద ఒక ప్రక్కకు ఒరిగి
పోయాడు వీరిగాడు.

అదే దారిన ఖాళీ రిజాలో వెళుతున్న వీరిగాడి ప్రక్క గుడిసె
వసేబు రోడ్డుప్రక్కన ఎండలో కూలిపోయిన వీరిగాడ్ని చూసాడ.
వెంటనే రిజా ఆపి, వాడ్ని రిజాలో కుర్చోపెట్టుకొని మురికివాడ వైపు
ప్రయాణమయ్యాడు.

